

SLOVENŠČINA, 5. razred

UČNA TEMA: Doživljajski spis

POTEK URE

Aktivnost: Najbolj zanimiv pomladni dan

Značilnosti doživljajskega spisa

- 1. Za začetek je pri doživljajskem spisu zelo pomembno, da dobro vemo, o čem bi radi pisali.**
- 2. Dobro razmislimo, KAJ se je zgodilo in KDAJ. Torej, kako so si dogodki sledili časovno.**

Za lažje pisanje priporočam, da oblikujete miselni vzorec, kjer boste nanizali vrstni red dogodkov.

3. Razmislimo, kaj bomo zapisali v uvodu.

Uvod je sestavljen iz par povedi, kjer na kratko predstavimo bistvene podatke:

- o čem bomo pisali,**
- komu se je to zgodilo,**
- kje in kdaj se je zgodil ta dogodek.**

4. Razmislimo, kaj bomo zapisali v jedru.

V jedru je prostor za bolj natančno opisovanje poteka celotnega dogodka. Če smo v uvodu omenili samo bistvene podatke, bomo sedaj v jedru vse zelo podrobno opisali. Pri tem smo pozorni, da si dogodki sledijo v pravilnem časovnem zaporedju, zelo pomembno pa je tudi, da v zgodbo vključimo čim več svojih misli, spoznanj, občutkov, čustev (kako smo se počutili, ko se je to zgodilo, o čem smo razmišljali, kaj smo se novega naučili, spoznali,...)

5. Razmislimo, kaj bomo zapisali v zaključku.

V zaključku izpostavimo:

- svoje mnenje o dogodku,**
- glavno zanimivost o tem dogodku,**
- kaj smo se naučil iz tega dogodka.**

6. Še tole...

Najprej zapišimo naslov, datum in podnaslov (doživljajski spis). Nato po načrtu, ki smo ga napisali (miselni vzorec), začnimo pisati besedilo. Ko končamo zapis, ga večkrat preberemo in popravimo napake.

Pri pisanju bodimo pozorni na:

- odstavke (uvod, jedro, zaključek – prvo vrstico zamaknemo za 1 cm),
 - ne pišimo predolгих povedi,
- ne ponavljajmo istih besed prevečkrat, še posebej ne na začetku povedi. Uporabljajmo različne besede, sopomenke npr. potem, nato, kmalu zatem, kasneje ...,
- velike začetnice (na začetku povedi, imena oseb, krajev, ustanov),
- vejice (pred ki, ko, ker, da, če, saj, zato, ampak, in sicer, vendar tudi, ko se poved začne s temi besedami),
 - ustrezna končna ločila (pika, klicaj, vprašaj).

Še primer doživljajskega spisa...

Nekega toplega pomladnega jutra sem se zbudila zelo dobre volje. Sonce je sijalo skozi okno, ptice so pele, zrak pa je dišal po sveži travi. Mama mi je povedala, da bomo popoldne odšli na izlet do bližnjega gozda in travnika. Tega sem se zelo razveselila, saj imam rada naravo, raziskovanje in majhna presenečenja, ki jih prinese pomlad.

Ko smo prispeli do gozda, sem takoj opazila, kako drugačen je bil svet kot pozimi. Povsod so poganjali zeleni listi, med grmovjem so kukale trobentice in vijolice, na vejah pa so veselo skakale ptice. Med hojo sem poslušala šumenje dreves in občutek sem imela, kot da sem stopila v čisto pravljичni svet. Kmalu zatem sem na robu poti zagledala veverico. Tako hitro je stekla po deblu navzgor, da sem jo komaj ujela s pogledom. Od navdušenja sem kar obstala. Nato smo prišli do majhnega potočka. Voda je bila bistra in živahna, nežno je žuborela med kamenčki. Z bratcem sva poskusila skakati z enega kamna na drugega. Sprva me je bilo malo strah, da bi mi spodrsnilo, vendar sem bila previdna. Ko sem uspešno prišla na drugo stran, sem bila nase zelo ponosna. Občutek je bil odličen, kot da sem premagala velik izziv. Kasneje smo se ustavili na travniku. Oče je razgrnil odejo, mama pa je iz košare vzela malico. Medtem ko smo jedli, sem opazovala metulja, ki je letal s cveta na cvet. Bil je rumen in tako nežen, da se mi je zdel skoraj čaroben. V tistem trenutku sem pomislila, kako lepo je, da si včasih vzamemo čas in opazujemo stvari, ki jih običajno sploh ne opazimo.

Ko smo se vračali domov, sem bila prijetno utrujena, a zelo srečna. Ta dan mi je ostal v lepem spominu, ker ni bil poseben zaradi dragih stvari ali velikih dogodkov, ampak zaradi drobnih doživetij v naravi. Naučila sem se, da je pomlad polna skritih lepot, če jih le znamo opaziti. To je bil res moj najbolj zanimiv pomladni dan.